

Formanden: Denne og de to andre paa Dagsordenen opførte Sager kan i indeværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 278 af 30. Maj 1940 om Foranstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen og Arbejdsanvisningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4559; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1834).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ejnar Kjær: Jeg hører til dem, der ventede mig noget, om ikke saa forfærdelig meget, af den Lovgivning, ved hvis Forlængelse vi staar her. Jeg maa imidlertid indrømme, at jeg i nogen Grad er blevet skuffet. Der kunde derfor have været Grund til at kræve, at Lovens Bestemmelser og den Administration, den har været Genstand for, blev taget op til grundig Overvejelse. Jeg skal imidlertid afstaa fra Krav herom paa nuværende Tidspunkt, baade fordi Loven nu vil komme til at virke sammen med Loven om Arbejdskraft til Landbruget — og det er muligt, at den derigennem vil faa større Betydning, end den hidtil har haft —, og ogsaa fordi Lovens Løbetid er sat til kun 7 Maaneder. Der vil i den Tid blive Lejlighed til at indhøste yderligere Erfaringer angaaende Lovgivningens Virkninger, og der kan blive Tid til at overveje og foreslaa Ændringer deri.

Jensen (Horsebæk): Jeg kan henholde mig til Lovforslagets Bemærkninger og anbefaler det til Vedtagelse her i Tinget.

P. D. Jensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de anerkendte Arbejdsløshedskasser og om Børnetillæg til arbejdsløshedsforsikrede.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4451; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1830).

Sagen sattes til Forhandling.

Ejner-Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forhøjelse af Dagpengenes Satser, dog ikke i den Udstrækning, som Reguleringsbestemmelsen i Henhold til Loven giver Adgang til. Der har været ført mange og lange Forhandlinger om dette Forslag Partierne imellem, inden det kom til at ligge paa dette høje Tings Bord. Idet jeg henviser til den højtærede Arbejds- og Socialministers Forelæggelsestale, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Ejnar Kjær: Noget af det, der først falder i Øjnene ved Betragtning af det foreliggende Forslag, er, at de arbejdsløse i Henhold til det faar noget mindre, end de vilde kunne faa efter den nugældende Lov. Det er noget, enhver kan se, men mon ikke ogsaa enhver, der har lidt Begreb om Kasserens hele Stilling, vil kunne se, at der gennem dette Forslag gives de arbejdsløse noget mere, end de som Helhed vilde kunne faa, dersom Kasserne, hvilket altid har været Forudsætningen, skulde bære Udgifterne. Det forekommer mig, at der her gives de arbejdsløse en Hjælp, der saa nogenlunde svarer til den, der ydes andre under lignende Omstændigheder, ikke mere, heller ikke mindre, og derfor det rimelige.

At der ikke bliver noget for de arbejdsløse at rutte med, er ganske klart, men paa den anden Side kan man ikke være blind for, at det er et relativt stort Beløb, der skal udredes af Samfundet, og det skal siges, at vi fra Venstres Side ikke har været uden visse Betænkeligheder derved. Naar vi har ment at kunne se bort fra disse Betænkeligheder, hænger det sammen med to Ting. For det første ser vi meget godt de store Vanskeligheder, som baade Kasserne